

บทที่ 2

การรู้จักพระเจ้าพระยาห์เวห์

กาลา

ยาห์เวห์ ชื่อเฉพาะของพระเจ้า

สิ่งหนึ่งที่ชี้แนะเราไปสู่ความเชื่อว่าพระเจ้านั้นมีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ก็คือ การตระหนักยิ่งขั้นว่าพระเจ้านั้นมีชื่อเฉพาะ คือ “ยาห์เวห์”¹ หรือการแปลที่คล้ายๆกันนี้ (จากภาษาฮีบรูว่า YHWH) เรารู้จักชื่อนี้ทางทฤษฎี แต่มันแทบจะไม่มี ความหมายกับเราในสมัยที่เราเชื่อในตรีเอกานุภาพ เช่นเดียวกันที่แทบจะไม่มี ความหมายกับผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพส่วนมากในทุกวันนี้ เว้นก็แต่กับบรรดานักวิชาการ

พระเจ้าเป็นใคร และพระองค์มีชื่อไหม? ทำไมนักวิชาการพระคัมภีร์มากมาย ทั้งพจนานุกรมและสารานุกรมพระคัมภีร์จำนวนมากจึงเรียกพระองค์ด้วยชื่อ “ยาห์เวห์”?

¹ Yahweh

เมื่อเราเห็นคำว่า “Lord” ในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษพิมพ์เป็นอักษรพิมพ์ใหญ่ขนาดเล็กกว่า “LORD” มันก็แสดงว่าคำเดิมในฉบับภาษาฮีบรูคือ YHWH (ยฮวฮ) หรือ Yahweh (ยาห์เวห์) ชื่อเฉพาะของพระเจ้า

ตัวอย่างเช่น วลีที่คุ้นเคยว่า “the word of the LORD” นั้นในฉบับภาษาฮีบรูคือ “the word of Yahweh” (“พระวจนะของพระยาห์เวห์” เช่น 1 พงศ์กษัตริย์ 18:1 “พระวจนะของพระยาห์เวห์มาถึงเอลียาห์ว่า”) ในสดุดี 23:1 “The LORD is my shepherd” คำตรงตัวก็คือ “Yahweh is my shepherd” (“พระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้เลี้ยงดูข้าพเจ้า”) คำที่คุ้นเคยว่า “the Spirit of the LORD” คำตรงตัวก็คือ “the Spirit of Yahweh” (“พระวิญญาณของพระยาห์เวห์” เช่น เอเสเคียล 11:5 “พระวิญญาณของพระยาห์เวห์ลงมาบนข้าพเจ้า”)

แบบแผนเกี่ยวกับการพิมพ์ “Lord” ด้วยตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ขนาดเล็กกว่า LORD ได้อธิบายไว้ในบทนำของพระคัมภีร์สมัยใหม่หลายฉบับ ในพระคัมภีร์ฉบับอีเอสวี (ESV) กล่าวว่า “ฉบับอีเอสวีมักจะแปลชื่อเฉพาะของพระเจ้า (YHWH) ด้วยคำ LORD (ด้วยตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ขนาดเล็ก) คำกล่าวที่เป็นประโยชน์ของฉบับอีเอสวีว่า YHWH เป็น “ชื่อเฉพาะของพระเจ้า” ได้เตือนเราถึงข้อเท็จจริงที่สำคัญว่า YHWH (ยฮวฮ) หรือ Yahweh (ยาห์เวห์) เป็นชื่อเฉพาะของพระเจ้า สิ่งนี้มีให้เห็นอยู่ทั่วพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู แม้แต่ในบัญญัติสิบประการว่า “ห้ามใช้พระนามพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าไปในทางที่ผิด” (แปลตรงตัวจาก อพยพ 20:7) นอกจากนี้ยังเห็นได้อีกในอพยพ 3:15 ที่พระเจ้าตรัสกับโมเสสดังนี้ว่า

“เจ้าจงบอกชนชาติอิสราเอลดังนี้ว่า พระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกท่าน คือพระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัค และพระเจ้าของยาโคบ ได้ทรงใช้ให้ข้าพเจ้ามาหาพวกท่าน นี่เป็นนามของเราตลอดไปเป็นนิตย์ นี่เป็นวิธีที่จะจดจำเราตลอดทุกชั่วอายุคน” (อพยพ 3:15 ฉบับ HCSB เพิ่มคำตัวเอน)²

การกล่าวว่า “นี่เป็นนามของเราตลอดไปเป็นนิตย์” นั้น พระเจ้ากำลังกล่าวถึงพระนามของพระองค์เองว่าคือ ยาห์เวห์ ซึ่งปรากฏในข้อเดียวกันนี้ คำว่า “ตลอดไปเป็นนิตย์” บ่งชี้ว่าพระยาห์เวห์เป็นพระนามของพระเจ้า ไม่ได้เป็นพระนามเฉพาะแค่ชั่วอายุเดียว แต่ชั่วนิรันดร์ ที่จะ “เป็นที่จดจำตลอดทุกชั่วอายุคน”

มีความเห็นพ้องร่วมกันในหมู่นักวิชาการพระคัมภีร์ทั้งเสรีนิยมและอนุรักษนิยมว่า “ยาห์เวห์” คือพระนามเฉพาะของพระเจ้า ดังที่เห็นในสารานุกรมพระคัมภีร์ฉบับต่าง ๆ เช่น ISBE³ (“ยาห์เวห์ เป็นชื่อเฉพาะเพียงชื่อเดียวของพระเจ้าในความเชื่อของชาวอิสราเอล”) ในพจนานุกรมภาษาฮีบรู เช่น TWOT⁴ (“ยาห์เวห์, ชื่อเฉพาะของพระเจ้า”) และในคู่มืออธิบายพระคัมภีร์ เช่น UBC⁵ (“ความรู้เกี่ยวกับชื่อเฉพาะของพระเจ้า, ยาห์เวห์, ว่ากันว่าเป็นของขั้วที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้าที่มอบให้ชาวอิสราเอล”)⁶

² Holman Christian Standard Bible และฉบับมาตรฐาน 2011 ก็กลับมาใช้พระนาม “ยาห์เวห์” (ผู้แปล)

³ International Standard Bible Encyclopedia (ISBE)

⁴ Theological Wordbook of the Old Testament (TWOT)

⁵ Understanding the Bible Commentary (UBC)

⁶ ISBE (God, Names of); TWOT (484a, YHWH); Understanding the Bible Commentary (on Dt.5:11)

ในความเป็นจริงแล้ว การแปลโดยทั่วไปของอิสยาห์ 42:8 นั้นไม่ได้ความหมาย (“I am the Lord, that is my name”) เว้นแต่จะกลับมาใช้พระนามของพระยาห์เวห์ตามเดิม เหมือนในพระคัมภีร์ฉบับนิวเยรูซาเล็ม (NJB) และพระคัมภีร์ฉบับโฮลแมนคริสเตียนแอสตันดาร์ต (HCSB) ว่า “เราคือยาห์เวห์ นั้นเป็นนามของเรา”⁷ (“I am Yahweh, that is my name”)

ความสำคัญยิ่งของนาม “ยาห์เวห์”

คริสเตียนส่วนใหญ่ในโลกที่พูดภาษาอังกฤษ ไม่รู้ว่าชื่อของพระเจ้าคือ YHWH (Yahweh) หรือไม่รู้ด้วยซ้ำว่าพระองค์ทรงมีชื่อ การไม่รู้ชื่อของพระเจ้านั้นฟังไม่ขึ้น เพราะคำ “YHWH” มีปรากฏถึง 6,828 ครั้งในพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู การที่ไม่รู้เรื่องนี้ทำให้งง เพราะในหนังสือมากมายทางวิชาการก็ใช้ชื่อ “ยาห์เวห์” (Yahweh) หรือ “ยฮวฮ” (YHWH) เสมอในการศึกษาพระคัมภีร์และศาสนศาสตร์ของพวกเขา ตัวอย่างเช่น คำ “ยาห์เวห์” ที่เหมือนกันเลยมีปรากฏ 2,287 ครั้งใน *สารานุกรมพระคัมภีร์อินเตอร์เนชันแนลสแตนดาร์ดฉบับแก้ไข*⁸ มีปรากฏ 2,090 ครั้งใน *คู่มือการใช้พระคัมภีร์เดิมของสหสมาคมพระคริสตธรรมสากล*⁹ และ 9,983 ครั้งใน *คู่มืออธิบายพระคัมภีร์เดิมฉบับนิวอินเตอร์เนชันแนล*¹⁰ *พจนานุกรมพระคัมภีร์ฉบับแอนเจอร์*¹¹ ซึ่งเป็นพจนานุกรมหรือสารานุกรมพระคัมภีร์เชิงวิชาการที่สุดเท่าที่เคยมีมา ก็มีการปรากฏของ “ยาห์เวห์” 3,280 ครั้ง

แล้ว “เอโลฮิม” (Elohim) ละ ซึ่งเป็นคำฮีบรูที่รู้จักกันดีสำหรับ “พระเจ้า” (God) หรือ “พระ” (god)? ด้วยเหตุที่ “ยาห์เวห์” มีปรากฏ 6,828 ครั้งในพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู ส่วน “เอโลฮิม” มีปรากฏ 2,602 ครั้ง ดังนั้นคำดั้งเดิมสำหรับพระเจ้าในพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู (พระคัมภีร์เดิม) จึงไม่ใช่ “พระเจ้า” แต่เป็น “ยาห์เวห์”

ยิ่งไปกว่านั้น ประมาณ 10% จาก 2,602 ตัวอย่างของ “เอโลฮิม” จะอ้างถึงพระเจ้าเทียมเท็จ อย่างเช่นบรรดาพระของอียิปต์ วัตทองคำ และเจ้าแม่อัสโทเรท (อพยพ 12:12; 32:4; 1 พงศกษัตริย์ 11:33)¹² มีกรณีไม่บ่อยที่ “เอโลฮิม” ได้ใช้กับมนุษย์ ตัวอย่างเช่น โมเสส (อพยพ 4:16; 7:1)¹³ ผู้พิพากษาอุติธรรม (สดุดี 82:6)¹⁴ และอาจเป็นวิญญาณของซามูเอล (1 ซามูเอล 28:13)¹⁵ ส่วนอีก 90% จากตัวอย่างของ “เอโลฮิม” จะอ้างถึงพระเจ้าของอิสราเอล

พระคัมภีร์ภาษาฮีบรูได้ระบุตั้งแต่แรกถึงพระเจ้าของอิสราเอลว่า “ยาห์เวห์” มากกว่า “พระเจ้า” ไม่เพียงแต่ในแง่ของตัวเลขที่มีมากกว่า (6,828 เทียบกับ 2,602 ตัวอย่าง) แต่ยังไม่ในแง่ของการอ้างอิงที่

⁷ พระคัมภีร์ภาษาไทยทุกฉบับแปลว่า พระยาห์เวห์ หรือ พระเยโฮวาห์ (ผู้แปล)

⁸ Revised International Standard Bible Encyclopedia

⁹ United Bible Societies Old Testament Handbooks

¹⁰ The New International Commentary on the Old Testament

¹¹ Anchor Bible Dictionary

¹² อพยพ 32:4 เมื่ออาโรนได้ทองคำจากพวกเขาแล้ว จึงใช้เครื่องมือหล่อทองคำเป็นรูปโคหนุม แล้วเขาทั้งหลายประกาศว่า “โอ อิสราเอล สิ่งเหล่านี้แหละเป็นพระของเจ้า ซึ่งนำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์”

¹³ อพยพ 4:16 “..เขาจะเป็นปากแทนเจ้า และเจ้าจะเป็นดังพระเจ้าสำหรับเขา”

¹⁴ สดุดี 82:6 “เราได้กล่าวว่า ‘เจ้าทั้งหลายเป็นพระ เป็นบุตรองค์ผู้สูงสุด เจ้าทุกคนนั่นแหละ’”

¹⁵ 1 ซามูเอล 28:13 “และหญิงนั้นทูลซาอูลว่า “หม่อมฉันเห็นเจ้าองค์หนึ่งเสด็จขึ้นมาจากแผ่นดิน”

แน่นอนอีกด้วย คือ 6,828 ตัวอย่างของ “ยาห์เวห์” ทั้งหมดนี้อ้างถึงพระเจ้าของอิสราเอลและไม่เคยใช้อ้างถึงพระเจ้าเทียมเท็จ *โดยไม่มีข้อยกเว้น* ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมที่ “ยาห์เวห์” ชื่อที่เฉพาะและที่มีชื่อเดียวของพระเจ้า จะถูกแปลในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ว่า “LORD” ซึ่งเป็นคำเรียกอันมีเกียรติที่บางครั้งก็ใช้กับมนุษย์

อันที่จริงนักวิชาการพระคัมภีร์กำลังเรียกร้องให้กลับไปใช้พระนามดั้งเดิมของพระยาห์เวห์ พจนานุกรมศาสนศาสตร์พระคัมภีร์เดิมฉบับนิวอินเทอร์เนชันแนล หัวชุดของ NIDOTT¹⁶ กล่าวว่า

“การแปล” Lord เป็นปัญหาจากมุมมองที่หลากหลาย การใช้ Lord เป็นการปิดบังความจริงที่ “ยาห์เวห์” เป็นชื่อ ไม่ใช่คำเรียก... ในมุมมองของความเป็นจริงนี้อาจถูกแย้งเหมือนกับชื่อเฉพาะอื่นๆ ว่า เราแค่ทับศัพท์ภาษาฮีบรูดั้งเดิมที่คิดกันว่าเป็น “ยาห์เวห์” (NIDOTT, เล่ม 5, “ยาห์เวห์”)

อัตลักษณ์ของพระยาห์เวห์ พระองค์เป็นใคร?

การทำความเข้าใจว่าคน ๆ หนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือเป็นพระเจ้านั้น การที่ให้ชื่อเท็จจริงโดยสังเขปเกี่ยวกับคน ๆ นั้นก็จะเป็นประโยชน์ สิ่งนี้จะชี้ให้เราเห็นถึง อัตลักษณ์ที่ถูกต้องของพระยาห์เวห์ นี่คือนิสัยข้อเท็จจริงที่บอกถึงอัตลักษณ์

พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าเดียวและเพียงผู้เดียว

พระยาห์เวห์ตรัสว่า “เราคือพระยาห์เวห์ และไม่มีใครอื่น นอกจากเราแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใด” (อิสยาห์ 45:5) และ “ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากเรา” (ข้อ 21)

พระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้สร้างเพียงผู้เดียว

พระยาห์เวห์ตรัสว่า “เราคือยาห์เวห์ ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ผู้ซึ่งฟ้าสวรรค์แต่ลำพัง ผู้กางแผ่นดินโลกด้วยตัวเอง” (อิสยาห์ 44:24)

พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ

พระยาห์เวห์ตรัสสั่งโมเสสให้บอกชนชาติอิสราเอลว่า “พระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกท่าน คือพระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัค และพระเจ้าของยาโคบ ทรงใช้ให้ข้าพเจ้ามาหาพวกท่าน” (อพยพ 3:15)

พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าและเป็นพระบิดาของพระเยซูคริสต์

อันดับแรก เราสังเกตว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระบิดาของเรา “ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระองค์เป็นพระบิดาของพวกข้าพระองค์” (อิสยาห์ 63:16; เปรียบเทียบกับ 64:8; เฉลยธรรมบัญญัติ 32:6; มาลาคี 2:10) เปาโลกล่าวเฉพาะเจาะจงว่า พระองค์ทรงเป็น “พระเจ้าและพระบิดาของพระเยซูคริสต์” (โรม 15:6; 2 โครินธ์ 1:3; 11:31; เอเฟซัส 1:3) ความจริงนี้ที่พระเยซูทรงตอกย้ำเมื่อพระองค์ตรัสว่า “เรากำลังจะขึ้นไปหา

¹⁶ New International Dictionary of Old Testament Theology (NIDOTT)

พระบิดาของเราและพระบิดาของพวกท่าน ไปหาพระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกท่าน” (ยอห์น 20:17) สามบทก่อนหน้านี้ พระเยซูทรงเรียกพระบิดาของพระองค์ว่า “พระเจ้าที่ยิ่งแท่องค์เดียว” (ยอห์น 17:3) เป็นการระบุที่สอดคล้องกับอิสยาห์ 45:5 ว่า “เราคือพระยาห์เวห์ และไม่มีใครอื่นนอกจากเราแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใด” ดังนั้นพระยาห์เวห์จึงเป็นพระเจ้าและเป็นพระบิดาของพระเยซูคริสต์